

Kiadja: A MAGYAR FÖLDMIVELÉSÜGYI MINISZTERIUM
AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

MEGJELENIK egylőre minden hó közepén.
Az Országos Halászati Egyesület tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj: Egész évre 6 K, fél évre 3 K

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Pátria“ r.-t. Budapest, Üllői-út 25. vesz fel.

TARTALOM: Egy és más a takarmányozásról. (Folyt. és vége.) Lindmayer Antal. — Kérdések és feleletek. — Irodalom. Könyvismer-
tetés. — Társulatok. Egyesületek. — Vegyesek. — Hirdetések.

== Mai számunkhoz melléktük a XXI. évfolyam címlapját, tárgymutatóját és névjegyzékét. ==

Egy és más a takarmányozásról.

Irta: Lindmayer Antal kir. adjunktus.

(Folyt. és vége.)

Fontos kérdés azonban a takarmányoknál az is, hogy milyen mértékben emészthetők, vagyis hányadrészében szolgál a takarmány csakugyan az állat testsúlyának gyarapítására és szervezete működésének fenntartására? Erre a laboratóriumi és állatkísérletek adnak feleletet.

Állatkísérleteknél lemérték az adagolandó takarmány súlyát, megállapították kémiai összetételét; felfogták a bélsarat, vizeletet, aztán lemérték és kémiailag megvizsgálták; hasonlóképpen az anyagcsere gázalakú termékeit is.

Mindebből meg volt állapítható, hogy az állat a takarmányból mennyit emésztett meg összességben és különkülön a fehérjéből, szénhidrátból, zsírból mennyit; ezek a számadatok, százalékban kifejezve, megadják az emésztési együtthatót, a mely adat a *takarmány kihasználására* nézve szolgál felvilágosítással.

Az idevágó szakirodalomban — a melegvérű állatokra vonatkozólag — már nagy mennyiségű adat áll rendelkezésünkre, melyek kitűnő szolgálatot tesznek arra, hogy a takarmányokat helyesen választhassuk meg.

Igen jó szolgálatot tenne a haltenyésztés ügyének, ha a halakra vonatkozólag is rendelkezniünk ilyen tudományos vizsgálatokon alapuló nagyszámú adattal; azonban itt a viszonyok egészen mások. Etetési kísérleteket hallal csakis úgy tudunk végezni, hogy a takarmányt a vízbe szórjuk; ott a tápanyag egy része kilúgozódik, esetleg bomlik, apró szervezetek hatásának van kitéve; a bélsár pontos lemerése és benne az egyes alkotórészek meghatározása rendkívüli nehézségekbe ütközik stb.

A takarmány kihasználásának módja azonban igen bonyolódott életműködési folyamat az állatoknál s ezért a tudományos vizsgálatok kezdete óta meg volt az

igyekezet, hogy a gyakorlat számára lehetőleg egyszerűsítve adassék meg annak a lényege.

Régebben a takarmány értékét hőegységekben, kalóriákban adták meg. Megállapították, hogy egy bizonyos tápanyag mennyi hőt termel, ha elégetik; meghatározták, hány kalóriányi hő esik az emésztetlen állapotban az állati testet bélsár és vizelet alakjában elhagyó anyagokra és ebből következtettek arra, hogy mennyi volt a kalória, a melyet az állati test értékesített.

Tudjuk ugyanis, a táplálóérték az égéshővel szoros kapcsolatban van, mert hiszen a szervezetben a táplálkozásakor is ugyanaz a folyamat — csak lassú égés — megy végbe és a tápanyagok elégetésekor keletkező hő akár lassú, akár heves égésről van szó, ugyanannyi és ez a hő adja tulajdonképpen azt az energiát, a mely az élet fenntartásához szükséges.

Az állatkísérleteket kibővítenő, kezdték aztán kutatni, vajjon az egyes tápanyagok mennyiségének egymáshoz való viszonya nem bír-e fontossággal a takarmány kihasználására; így különösen a nitrogén-(fehérje-) tartalmú anyagoknak a nitrogénmentes anyagokhoz (szénhidrát, nyersrost, zsír) való viszonya. Hogy könnyebben áttekinthető adatokat nyerjenek, a zsírt átszámították szénhidrátra oly módon, hogy a zsír mennyiségét 2:2-vel megszorozták (a zsír égéshője 2:2-szer nagyobb a szénhidráténál, ebből következik, hogy 1 r. zsír egyenértékűnek tekinthető 2:2 r. szénhidráttal), így jutottak el az emészthető nitrogéntartalmú anyagoknak (fehérjék) az emészthető nitrogénmentes anyaggal (szénhidrát, nyersrost + 2:2 zsír) való viszonyához, a mit a takarmány táparányának mondunk.

További fontos adatok még az emészthető fehérje és a keményítőérték.

Az emészthető fehérje igen fontos alkotórésze a takarmánynak, a mely az állati szervezet fehérjéinek felépítésére szolgál.

Keményítőérték alatt az összes emészthető anyag tápértékének keményítőben való kifejezését értjük. Tehát ha valamely takarmány 100 kg.-kenti keményítőértéke 85 kgr., ez azt mondja, hogy a takarmány tápértéke egyenlő 85 kg. keményítőnek a tápértékével. A keményítőértéket pedig a zsírtermelőképeség alapján számítják ki. Miután az állati testsúlyt, a fenntartó takarmányon felül etetve, 100 gr. keményítő kereken 25 gr. zsírral növeli, valamely takarmány által termelt zsír mennyiségét 4-el szorozva kapjuk annak a keményítőértékét; pl. 100 gr. korpa 12 gr. zsírt termel, keményítőértéke tehát $12 \times 4 = 48$. A termelt zsír megállapítható az állat leölésekor lemérés útján.

Történhet úgy is az átszámítás, hogy a takarmányban lévő zsírt is, meg a fehérjét is átszámítjuk keményítőre, vagyis kiszámítjuk, hogy ezek mennyi keményítővel egyenértékűek és az így nyert számadathoz hozzáadjuk a tényleges keményítőtartalom mennyiségét. Az átszámítás alapja a viszonylagos kalóriaérték, mely kísérletileg megállapított. A fehérjének és a zsírnak a keményítőhöz viszonyított kalóriaértékéből a keményítőérték kiszámítható a következő adatok szerint: *az emészthető fehérje 0.94-szer, a zsír 2.12-szer annyi hőt termel, mint a szénhidrát + nyersrost.* Az alábbi példa most már eléggé megvilágítja a keményítőérték mibenlétét, melyre a takarmányok értékének áttekinthető megítélése végett van szükség.

Pl. a kukorica keményítőértékének kiszámítása:

emészthető fehérje	6.6%	$\times 0.94 =$	6.20
nyers zsír	3.9%	$\times 2.12 =$	8.27
szénhidrát + nyersrost	67.0%	$\times 1 =$	67.00
			keményítőérték: 81.47

A keményítőérték ily módon való meghatározásával egyrészt megtudjuk, hogy 100 sr.-ben mennyi az összes emészthető anyag keményítőben kifejezve, másrészt megtudjuk azt is, mennyi zsírt termel a takarmány, mivel tudjuk, hogy 100 gr. keményítő 25 gr. zsírtermelésnek felel meg.

Ezen adatok nagyszámú állati takarmányokra vannak megállapítva és igen fontos útmutatást nyújtanak arra nézve, hogy mit milyen mennyiségben etessünk, hogyan lehet keményítőben gazdag, de fehérjében szegény takarmányt más fehérjében gazdag tápanyaggal feljavítani; egyúttal a takarmányok értékmeghatározásánál is kitűnő szolgálatot tehetnek.

Állatkísérletek révén állapították meg azt is, hogy 100 kg. élősúlyszaporulathoz az egyes takarmányokból mennyi szükséges; így sertéshízaláskor tengeridara és kevés korpa etetése esetén 489 kg.-ra van szükség, a mi igen közel áll a halak tengeridarával való mesterséges etetésekor elért gyakorlati eredményhez.

A halaknál inkább csak gyakorlati adatokra vagyunk utalva, de azok is igazolják a melegvérű állatoknál végzett kísérletek eredményeit, vagyis itt is körülbelül ugyanazok a szabályok állanak fön, mint a melegvérű állatok takarmányozásánál.

Az állatkísérletek és a gyakorlat is azt mutatja, hogy az egyes takarmányokból 100 kg. élősúlyszaporulathoz más és más mennyiségek kellenek.

Susta-nak a halakra vonatkozó és a gyakorlatból szerzett adatai szerint 100 kg. élősúly előállításához a következő takarmánymennyiségek kellenek:

húsliszt	199—202 kg.
vérsliszt	151—168 "

sárga csillagfürt	206—213 kg.
borsó	273—279 "
tengeri	465—500 "
repczepogácsa	304—319 "
búzakorpa	613—732 "
rozskorpa	701 "
sörtörköly	2630—2657 "
malátacsira	1117—1187 "

A felsoroltakból kitűnik, hogy a fehérjedús takarmányok azok, a melyekből a halak mesterséges etetésekor a legkisebb mennyiségek kellenek.

Itt azonban egy másik tényező is fontos, még pedig az, hogy milyen arányban tartalmazza a takarmány a nitrogéntartalmú anyagot szemben a nitrogénmentes anyaggal.

Melegvérű állatoknál, a hol a zsírképzés végett a szénhidrátdús takarmányok játsszák a főszerepet, a táparány sokkal tágabb és 1:2—4-től 1:8—12 között ingadozik, vagyis 1 sr. emészthető nitrogéntartalmú anyagra 2—12 sr. emészthető nitrogénmentes anyag esik.

A halaknál, különösen az etetés tekintetében figyelembe veendő *pontynál*, nem a zsírképzésre kell törekednünk, hanem a testsúly növelésére; éppen azért a táparány sokkal szűkebb; a mi különben megfelel a ponty természetes eleségének is, mert az tudvalevőleg legfőképpen állati eredetű.

Kísérletek és gyakorlati tapasztalatok szerint a következő táparányok volnának szem előtt tartandók:

IVadék részére:	Nt:Nm = 1:0.4—0.5
Egynyaras pontyok részére:	Nt:Nm = 1:0.7—0.8
Kétnyaras " "	Nt:Nm = 1:1.0—1.25

(Nt = nitrogéntartalmú anyag, főleg fehérje),
(Nm = nitrogénmentes anyag, szénhidrát + zsír + nyersrost).

Knauthe kétnyaras pontyok etetése esetén a következő takarmánymennyiségeket sorolja fel:

Prärie-húsból	170—200 kg.
halliszt + rizsliszt vagy tengeridara	
táparánya Nt:Nm 1:1	250—280 "
Csillagfürt + halliszt Nt:Nm 1:1	260—280 "
Csillagfürt + 5% melasse Nt:Nm 1:1.5	300—350 "

Halak takarmányozásánál természetesen sohasem szabad szem elől tévesztenünk azt, hogy a halat nem vehetjük ki természetes környezetéből, mint pl. az a hizlaló istállóban tartott háziállataink esetében történik. A halnak mindig szüksége van természetes haltáplálékra is. Ez utóbbi — a mint *Cronheim* és mások vizsgálataiból és számos gyakorlati tapasztalatból is tudjuk — rendkívül fontos még az intenzív etetésre berendezett halasgazdaságokban is, olyannyira, hogy a takarmány értékesítése megfelelően csakis akkor sikerül, ha kellő mennyiségű természetes haltáplálék — apró élő szervezetek — szintén jut a halaknak. Ha ez nincsen meg, akkor a mesterséges takarmányt csak rosszul tudják kihasználni!

KÉRDÉSEK ÉS FELELETEK.

Kérdések.

8. A 2- és 3-nyaras pisztrángok etetését megpróbáltam vágóhídi friss vérrel — természetesen forralva és korpával keverve. A halak szívesen fogyasztják ezt az eledelt; kérdés, nem ártalmas-e reájuk huzamosabb etetése s körülbelül mennyi és milyen időközönben volna adandó czélszerűen nekik a keverékből, hogy a kellő növekedést elérjük? A pisztrángok egy része kis telelőben van elhelyezve és így csak kevés természetes táplálékhoz juthat.

Csopak.

H. Gy.

Feleletek.

8. A kérdésében említett eledel, friss vér és korpa keveréke, felforraltva semmiesetre sem lehet ártalmas a pisztrángnak. Csak óvatosnak kell az etetésnél lenni.

A legfőbb szabály az, hogy mindig csak annyit adjunk az eledelből a vízbe, a mennyit a halak megesznek s hogy olyan formában adjuk a vízbe, a melynél a legkevesebb vesz el belőle. Ez utóbbira való tekintettel ajánlatos a keveréssel készítés módjára bánni s azt kis részekre, galuska vagy metélt formájában felaprózni. Az így elkészített eledelt aztán kanállal adagolva apránként sorjuk a vízbe úgy, hogy a halak az egyes darabkákat elkapkodhassák, mielőtt a fenékre érnek.

Etetni általában elég egyszer napjában; a legalkalmasabb nyáron este napszállatkor, más időszakban a kora délutáni órákban. Erősebb etetésnél korán reggel is adhatunk eleséget a halaknak Zivataros, tikkadt forró napon ne igen tessünk s egyáltalán ne, ha a levegő hőmérséklete 20° R-on felül van. A pisztráng étvágya a víz hőfoka szerint változik, legnagyobb 10—14° R. hőmérsékletű vízben; az ennél hidegebb vagy melegebb vízben apasszuk az adagokat. Télen hizlalni nem lehet a pisztrángot; az iveri időszakban sem eszik.

Az adagok nagyságára nézve az a gyakorlati szabály, hogy naponként körülbelül 50/0-a legyen az etendő halak súlyának, vagyis ha 1 métermáza a vízben lévő halak súlya, akkor naponként legfeljebb 5 kg. eleséget adjunk.

A pisztrángok növekedése függ már most a nyújtott eleség mennyiségétől és minőségétől.

A vér és korpa keverékéből körülbelül 6—7 kiló számítható 1 kg. halhús előállítására.

Az eladottak szerint, ha pl. 100 db 8 dekás pisztrángot akarok átlagban 15 dekára növelni — ez már asztalra adható —, akkor összesen 700 deka = 7 kg. halhúszaporulatot kell elérnem, ahhoz pedig $7 \times 7 = 49$ kg., kereken 50 kg. eleségre lesz szükségem; ezt a mennyiséget napi adagokban bizonyos időn át nyújthatom a halaknak. A napi adagot az etendő halak súlyának 50/0-nak véve, átlag 12 kiló hal után 0,6 kg.-ra számíthatjuk, így az 50 kg. eleséget mintegy 80 nap, vagyis kereken 3 hónap alatt etethetjük fel. Természetes, hogy eleinte, a mikor a halak még kisebbek, a napi adag is kevesebb az átlagnál, később pedig a halak növekedésével az eleség adaga is nő; változik, amint fentebb jeleztük, a víz hőmérséklete s az időjárás szerint is.

Hangsúlyoznunk kell persze nagyon, hogy az itt elmondott dolgok csak általános tájékoztatásul szolgálhatnak. Minden tenyésztőnek magának kell kipróbálni, az ő viszonyai között, az eleséget, a halait stb., amit csak nagyon pontos könyvelés és megfigyelés segítségével érhet el.

IRODALOM. KÖNYVISMERTETÉS.

Baromfitenyésztési tanácsadó. Irta: Kovács Ödön, okl. mérnök, kir. tanácsos. Megjelent a „Pátria” r.-t. könyvkiadóhivatalában, Budapest, IX., Üllői-út 25. Ára 49-50 korona.

A gazdaság minden ágazatában, tehát a baromfitenyésztésben is, csak az érhet el sikert, aki már a munka megkezdésével is a helyes úton jár. Ehhez pedig a szakismeretnek egy bizonyos minimum mértéke elengedhetetlenül szükséges.

Kovács Ödön kir. tanácsos, nyug. máv. főfelügyelő, a baromfitenyésztésben két évtized alatt szerzett tapasztalatai alapján állított össze egy gyakorlati irányú könyvecskét, mely *Baromfitenyésztési tanácsadó* cím alatt 50 magyarító szövegábrával és néhai Vastagh Géza hírneves állatfestőművésziünk eredeti rajzai után készült képekkel illusztrálva most jelent meg a „Pátria” irod. vállalat kiadásában.

Ez a könyvecske gazdag tartalommal úgy van összeállítva, hogy abban mindazon tudnivalókat — beleértve a nagy fontossággal bíró takarmányozást és baromfibetegségek felismerését és gyógykezelését is — meg lehet találni, melyekre alapos szakismeret megszerzésére törekvő és baromfiát igazán szeretettel gondozó tenyésztőnek okvetlenül szüksége van.

Halgazdaságokkal kapcsolatban sokszor nyílik alkalom a baromfitenyésztésre is; Kovács Ödön könyvecskéjének igen jó hasznát vehetik az e téren dolgozni akarók.

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Felkérjük t. tagjainkat, hivatkozva a f. évi május hó 28-án tartott közgyűlés határozatára (8. pont, I. Halászat 1920. június 15-én megjelent 13—14. számában), a mely a tagdíj ez évi pótdíját, a rendes és alapító tagokét egyaránt, 24 K-ban állapította meg, szíveskedjenek f. évi tagdíji díjait (6 K), valamint a közgyűlés által megállá-

pított 24 K évi pótdíjat az egyesület pénztárába (Kuttner Kálmán egyesületi pénztáros, Budapest, Földművelésügyi minisztérium, II. em., 222.) mielőbb befizetni, hogy egyesületünk fizetési kötelezettségeinek fennakadás nélkül elegendőleg teheszen. A pénztáros.

A miniszter úr köszönete. Egyesületünk üdvözlő feliratára a földművelésügyi miniszter úrtól a következő válasz érkezett:

Az Országos Halászati Egyesület t. Elnökségének Budapest. Hálásan köszönöm azokat a meleg szavakat, amelyekkel a t. Egyesület hivatalba lépésem alkalmával üdvözölni szives volt.

Köszönetem kapcsán biztosíthatom a t. Egyesületet, hogy mindenkor örömmel fog szolgálni, ha az Egyesületnek a magyar halászat emelését célzó törekvéseit előmozdíthatom.

Budapest, 1920 november 3.

Szabó.

Országos Halászati Egyesület december 3-án Inkey Pál báró elnökleite alatt választmányi ülést tartott. Jelen voltak: Bokor Pál h. polgármester (Szeged), Corchus Béla, Korbuly Mihály dr., Kuttner Kálmán pénztáros, Purgly Pál (Siófok), Répássy Miklós, Scheiber József, Simonffy Gyula titkár, Végh János másodtitkár-jegyző és id. Zimmer Ferencz.

1. Titkár bemutatja a földművelésügyi miniszter levelét, melyben az egyesületnek a hivatalba lépésekkel küldött üdvözlő feliratát megköszöni és támogatását igéri; bejelenti továbbá, hogy az elnökség a németországi „Deutsche Fischerei Verein“-hoz 50 éves jubileuma alkalmából üdvözlő iratot intézett.

A választmány helyeslőleg tudomásul vette.

2. Titkár ismerteti a vasúti *haltarifa* ügyében szerkesztett újabb felterjesztés indokait és konkrét esetek alapján kiemeli a halszállítás elviselhetetlenül sokra rugó mellékköltségeit.

A választmány beható eszmecseré után úgy határozott, hogy az újabb memorandumot csak a politikai helyzet kialakulása után nyújtják be és ennek küldöttségi elintézésére Inkey Pál báró vezetése mellett Iklódy Szabó János és Zimmer Ferencz tagtársakat kérték fel.

3. A „Halászat” megjelenése ügyében az 1921. évi nyomdai papír beszerzését 9500 korona értékben jóváhagyták és a papíranagot a földművelésügyi minisztériumnak följánlották, kérve, hogy a lap kiadásáról az eddigi módon gondoskodják.

4. A szegedi m. kir. Itélő Táblának írásbeli megkeresése alapján a halászati bérfelemlési peres ügyekben állandó szakértő bírákú a következőket jelölte: rendes tagul Bokor Pál polgármesterhelyettes, póttagokul pedig dr. Gerle Imre szegedi ügyvédet és Bittó János szegedi halászbérlőt.

5. Végh János másodtitkár-jegyző, rendkívüli elfoglaltságára hivatkozással, bejelenti tisztségéről való lemondását.

Az elnök meleg szavakkal emlékezve meg a másodtitkár-jegyző ügybuzgó működéséről, melyet az egyesület 1912. évi újjáalakulásától kezdve mostanig a legnehezebb viszonyok között is kifejtett, a lemondás visszavonására szólította fel.

Miután azonban a másodtitkár-jegyző hivatkozva komoly okaira, a felmentés megadását újból kérte, a választmány a lemondónak érdemeit jegyzőkönyvileg is elismerve, a szükséges intézkedésekkel az elnökséget megbízta.

Több tárgy nem levén, elnök az ülést berekesztette.

A választmány tagjai este a Pannónia étteremben közös vacsorára gyűlve, a halászat napi kérdéseiről cseréltek eszméket.

A velencei tavi halászati társulat f. évi október hó 8-án Székesfehérvárott tartott rendkívüli közgyűlésén a bérlővel történt egyezkedés alapján a tó halászatának haszonbérösszegét az eredeti szerződésbeli haszonbérnek hatszorosára emelte. A tóparti lakosság számára tartandó hetivásárokon haszonbérlő a halat az eddigi olcsó áron adja.

VEGYESEK.

Gyászbeset. Súlyos csapás érte id. Zimmer Ferencz halmagykereskedőt, az Országos Halászati Egyesület választmányi tagját; felesége, fáradhatlan munkatársa, született Fanda Emma f. hó 9.-én, nehéz szenvedés után, Budapesten elhunyt.

A megboldogult, régi budapesti híres halászmestercsalád sarja, a legnagyobb odaadással vett részt férje nehéz munkájában; mint családjára pedig, a nemes polgári erények megtestesülése volt. Enyhítse hozzátartozóinak fájdalmas gyászát mindnyájunk őszinte részvétele!

Megapadt a Balaton. A Balatonban szokatlanul alacsony a vízállás. Az 1916. évi emlékezetes nagy vízhez képest 119 centiméterrel mélyebb a tó szintje; abban az évben, júniusban, a 0 pont felett 159 cm. volt a vízállás, most december hó elején mindössze 40 centiméter. Ilyen kicsi a tó legutóbb 1907. novemberében volt. Az apadásnak legfőbb oka a nagy őszi szárazság.

Az alacsony vízállás a halászatra egyébként kedvező, a fogások bőségesek; különösen jó volt a zsákmány ez őszön a *gardából*, a

melyből sok került a fővárosba is és a főváros árúbdói útján a fővárosi fogyasztóközönséghez, de — hallomásunk szerint — még *külföldre* is jutott ebből a Balatonra oly jellemző tömeghalból.

Budapesti halpiacz. Mult jelentésünk óta a piaczi helyzet lényegesen nem változott. Gyenge kereslet mellett a halárak, mint minden más élelmicikk ára, szintén emelkedő irányzatú.

Kereskedőink már most szorgoskodnak a karácsonyi halak előkészítésén, a mi a jelenlegi forgalmi viszonyok mellett több időt vesz igénybe, mint régente.

A folyami halászat a csekély jégzajlás után, helyenkint több eredménnyel járt a normálisnál. A Duna és Tisza egyes tanyáin szép nemes hal került a hálókba, így a felső Dunán ritka példányú szép vágóharcsákat fogtak.

Feltűnő a már egy év óta fogott nagymennyiségű, most már fél kilós átlagsúlyú, kétéves nemesfajú pontyok előfordulása. Hogy ezen régente a Dunában elő nem forduló nemes 10- és tükrös-pontyok honnan kerültek oda, vajjon az annak idején behelyezettékből-e, vagy pedig a tógazdaságok szökevényei, azt most bajos volna megállapítani. Tény, hogy szép számmal népesítik be a Dunát; hogy fejlődésük oit elég jó, ezt a fogott számtalan egyed szép formája bizonyítja. A Balatonból is változó szerencsével, néha bőséges mennyiségű halat fognak és szállítanak piacunkra.

A külföldi, különösen a német és osztrák halárak igen csábítók a kivételre; tekintettel azonban saját szűkös viszonyainkra, a kivétel csakis ókadatolt, kivételes esetekben engedhető meg.

Tógazdáink a fagyos időjárás által egyideig hátráltatva, a beállt jobb idők mellett halászataikat befejezték, az eredmény nem volt kielégítő.

A budapesti halárak nagyban: Kecsege nagyság szerint 140—180 K; süllő, nagy 130—150 K; süllő, közép 90—120 K; süllő, apró 60—80 K; ponty, nagy 90—100 K; ponty, közép 70—80 K; ponty, apró 50—70 K; harcsa, vágó 120—150 K; harcsa, közép 100—120 K; csuka, élő 70—100 K; czompó 50—60 K; kárász 40—50 K; balatoni keszeg 8—12 K.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnoki igazgatóság hivatalos árjegyzéséből kivehetőleg november hóban *nagyban*, a ponty mellett, kárász, balatoni garda és keszeg is került eladásra. Az *élő ponty* ára métermázsánként 4500—9000 K volt, az *élő kárásze* 5000 K, a *gardáé* 900—2800 K, a *keszegé* pedig 1400 K.

A kicsinyben való árakat az elmúlt hónapban s e hónap elején az alábbi összeállítás mutatja:

	1920. november 6.		1920. december 4.	
a) <i>Édesvízi (élő) hal:</i>	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	9000—12000	} 5000—10000	9000—12000	} 5000—11000
" kicsiny	7200—9000		8000—9000	
Harcsa, nagy	—	} 8000—14000	—	} 11000—16000
" kicsiny	—		—	
Csuka, nagy	9000—10000	} 4000—8000	10000—10000	} 6000—7000
" kicsiny	8000—9000		8800—9000	
Kárász	4500—6000	4500—5000	5600—7000	—
Czompó	6000—7000	—	7000—7200	4500—6000
Márna	7200—8000	6000—7000	8000—8000	—
Keszeg	—	2400—4000	—	—
Kecsege, nagy	—	10000—10000	—	—
" kicsiny	—	—	—	—
Apró, kevert hal	—	2000—4000	—	—

	1920. november 6.		1920. december 9.	
b) <i>Édesvízi jegelt (nem élő) hal:</i>	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár- csarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy	6000—8000	} 4000—7000	7000—8000	} 4000—6500
" kicsiny	4000—6000		5000—6800	
Harcsa, nagy	12000—16000	} 7000—8000	12000—18000	} 7000—16000
" kicsiny	8000—12000		9000—12000	
Csuka, nagy	7000—8000	} 3000—7000	8000—9000	} 4500—7000
" kicsiny	5000—6000		5000—7000	
Fogassüllő, dunai	9000—9000	7000—10000	9000—12000	8000—10000
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg. felül	—	—	13000—13000	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2—3 kg.-os	10000—11000	—	10000—11000	—
II. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb	9000—9000	—	9000—9000	—
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb	8000—8000	—	8000—8000	—
Keszeg, balatoni	1400—2000	1600—3000	—	1500—2000
Garda, balatoni	1400—2000	—	—	—
Kárász	2400—2500	2000—2400	1600—2500	—
Czompó	3000—3000	—	3000—3000	2000—2500
Márna	6000—7000	5000—7000	7000—7000	7000—10000
Keszeg	3500—4000	1400—2000	3500—3500	1500—2000

Bérbeadás.

A ráczevei uradalomhoz tartozó „szigetbecsei halastó” (Holtkisdunaág) 35 hold 808 □-öl kiterjedéssel 1921. január 1-től kezdve három évre haszonbérbe adatik.

Ajánlatok **1921. jan. 15-éig** a ráczevei kir. uradalom fő-tiszttségéhez nyújtandók be.

VIGYÁZÓ REZSŐ

ezelőtt AJTAI DEZSŐ
hálókötőtelepe

SZEGED, JÓKAI-UTCZA 10. SZ.

Szállít mindenféle

halászhálót, isléget és húzókötelet

a legolcsóbb napi árban.

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsra élő pontyot, czompót, kárászt stb.

ZIMMER FERENCZ halászmester, BUDAPEST, Központi vásárcsarnok. Telefon: József 48—94

A SÁRDI TÓGAZDASÁG

Levélczím: Tógazdaság Sárd, (Somogy m.). Sügönczím: Tógazdaság Kiskorpád. Vasutállomás: Kiskorpád.

Őszi és tavaszi szállításra elad 1—2—3-nyaras javított wittingaui pontyot és anyapontyot, bajorországi aischgründi 1—3-nyaras és anyapontyot, japánpontyot (higoi), aranyorfát, naphalat, amerikai törpeharcsát, 1—4-nyaras tavi czompót, fogassüllőt, megtermékenyített fogassüllőikrát és minden egyéb tenyészhalat.

A tógazdaság kizárólag csak tenyészhalat termel.

Árjegyzékkel szolgál a Tógazdasági Intézőség Sárd, (Somogy megye).